

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ

Ποιητής και δημοσιογράφος. Γεννήθηκε στο Ευλόκαστρο της Κορινθίας. Οί γονείς του κατάγονταν από πατριαρχικές οικογένειες. Έσπούδασε νομικά και φιλολογία και επί μικρό διάστημα στη Σχολή Καλών Τεχνών. Η αγάπη του προς τὰ γράμματα δὲν τοῦ επέτρεψε νὰ ἐργασθῆ στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα, ἀλλὰ στὰ διάφορα ἀθηναϊκὰ φύλλα ὡς κριτικὸς τέχνης καὶ σὲ γραφεία Τύπου καὶ τελικὰ νὰ ἐξελισσεται καὶ διευθύνει ἐπὶ εἰκοσιπενταετία Δημοσιογραφικὸν Ὄργανισμὸν.

Πολὺ μικρὸς γράφει τὰ πρωτόλειά του στὰ περιοδικὰ «Ἑλλάς» καὶ «Παρνασσός». Ἀργότερα δημοσιεύει πεζὰ καὶ στίχους του στὴν «Εἰκονογραφημένη», στὴν «Κυριακὴ» τῆς «Ἀκροπόλεως», στὸ «Νουμᾶ», στὸ «Βωμό», στὰ «Γράμματα», στὴν «Τέχνη», στὴ «Νέα Ἐστία» στὸ «Ρομάντσο», στὸ «Χρονογράφο» καὶ στὶς περισσότερες ἡμερησίδες ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ μετὰ τὸ ψευδώνυμα Α. Μῦρος, Ἄνδρ. Μιχ. Κορινθιανός, Στέφανος Χλόης κ.ἄ. Ἰδιαίτερα φιλολογικὴ καὶ δημοσιογραφικὴ ἐργασία του φιλοδοξεῖ στὰ Κορινθιακὰ φύλλα.

Τὸ πνευματικὸ του ἔργο διαπνέεται ἀπὸ ἀνθρωπισμὸ, ἀπὸ πηγαία ἐμπνευση καὶ ἄκρατο λυρισμὸ.

Ἡ ποίησή του, ποτισμένη ἀπὸ τὴν ἐναλλασσομένη ὀμορφιὰ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Φύσης, φέρει μέσα της τὴν ἀπόλυτη παρουσία τοῦ κάλλους, τῆς θέασης, καὶ τοῦ στοχασμοῦ. Εἶναι μιὰ ποίηση ἰδιότυπη, ἐκφραστικὴ, πλημμυρισμένη ἀπὸ εὐαισθησία, ἀπὸ εἰλικρίνεια καὶ στολισμένη μετὰ τὴν ἡδονιστικὴ γοητεία τῆς μοναξιάς καὶ τοῦ ρεμβασμοῦ. Ὁ ποιητὴς κινεῖται μέσα στὸν κορινθιακὸ χῶρο, ἀπ' ὅπου ἀντλεῖ καὶ μορφοποιεῖ τὶς ἐμπνεύσεις του.

Δημοσίευσε τὶς ποιητικὰς συλλογὰς «Πνοές» 1919 καὶ «Φθινοπωρινὰ δάκρυα» τὸ 1929. Ἔχει μεγάλο ἀνέκδοτο ποιητικὸ ἔργο. Ἐσχάτως, ἐπιλογή τοῦ ἔργου του μετὰ κριτικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἀνάλυση, ἔγινε ἀπὸ τὸν Σταῦρο Κουτίβα (Α. Μ. Κορινθιανός. Ἡ Ζωὴ του, ἡ ποίησή του. Αἰσθητικὴ μελέτη. Ἐκδ. α' 1969, β' 1970, γ' 1971).